

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113218338
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113218338.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne: JUDr. F. H., bytom R. T. XXX, zastúpenej advokátkou JUDr. Katarínou Leškovou, so sídlom Prešov, Plzenská 2, proti žalovanému: JUDr. D. M., bytom P., ul. L. F. X, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák, Bröstl, s.r.o., so sídlom Košice, Štúrova 27, IČO: 36 861 472, o určenie porušenia základných práv, o návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia a o návrhu žalovaného na prerušenie konania, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 16.9.2014 pod č. k. 15C/159/2013-241 a na odvolanie žalovaného proti uzneseniu toho istého súdu zo dňa 14.8.2014 pod č. k. 15C/159/2013-227, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov vyššie označeným uznesením zamietol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala odklad vykonateľnosti Rozhodcovského rozsudku vydaného JUDr. D. M., nar. X.X.XXXX, bytom P., L. F. X, ako rozhodcom v rozhodcovskom konaní sp. zn. RKCb/1/2007 pod č. k. RKCb/1/2007-16 zo dňa 7.5.2007, ako aj rozhodcovského rozsudku zo dňa 7.5.2007 bez spisovej značky, do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného pod sp. zn. 15C/159/2013.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom žalobkyňa uviedla, že rôzne neoprávnené osoby zneužívajú na ujmu jej práv ničotnú a nulitnú listinu pod názvom „Rozhodcovský rozsudok zo dňa 7.5.2007“, ktorý bol vydaný žalovaným ako rozhodcom bez rozhodcovskej zmluvy, bez rozhodcovského konania, bez doručovania žalobkyne a bez toho, aby táto vôbec bola účastníčkou rozhodcovského konania, a taktiež tým, že výkonom tohto rozhodcovského rozsudku jej hrozí závažná ujma. Ďalej uviedla, že dňa 5.3.2008 Ing. H. Q. prepísal na S. E. údajnú pohľadávku z označeného rozhodcovského rozsudku, na základe ktorého potom S. E. začal na Okresnom súde Košice II pod č.k. 48Er/598/2008 proti nej exekúciu na vymoženie sumy 7,5 mil. Sk. S. E. takto zneužíva ničotnú listinu označenú ako „rozhodcovský rozsudok“, odklad vykonateľnosti ktorej zatiaľ nebol povolený. Pritom v roku 2012 došlo k zisteniam, že menovaný previedol časť údajnej pohľadávky z toho istého rozhodcovského rozsudku naspäť na Ing. H. Q. na sumu 2.654,39 eur (údajne dňa 4.5.2009), pritom exekúcia voči nej vedená na Okresnom súde Košice II pretrváva do dnešného dňa na pôvodnú sumu 7,5 mil. Sk. Taktiež Ing. H. Q. zneužíva ničotnú listinu označenú ako „rozhodcovský rozsudok“, a to na účely započítania sumy 2.654,39 eur. Ďalej uviedla, že je ústavne neudržateľné, že v čase, keď sa domáha súdnej ochrany svojich poškodených základných a zákonných práv vo veci samej, jej právna neistota sa naďalej prehľbuje, ujmy a škody sa nenapraviteľne zväčšujú, čím sa jej postavenie do ukončenia súdneho sporu stáva právne veľmi neistým. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia podala žalobkyňa ku konaniu vedenému pod sp. zn. 15C/159/2013, v ktorom sa voči žalovanému vo veci

samej domáha určenia, že nezakladaným a na práve a zákone postupom žalovaného v rozhodcovskom konaní a rozhodovaní zo dňa 7.5.2007, boli porušené jej práva v zmysle Ústavy SR, Dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd v znení jeho dodatkového protokolu, pričom o tom, o ktoré práva sa jedná, špecifikovala v petite návrhu vo veci samej. Zároveň v návrhu vo veci samej žiadala vyhlásiť za neprípustný výkon rozhodnutia vydaného žalovaným v rozhodcovskom rozsudku zo dňa 7.5.2007 bez spisovej značky, ako aj rozhodcovského rozsudku zo dňa 7.5.2007 sp. zn. RKCb 1/2007, ako aj o priznanie nemajetkovej ujmy podľa § 136 O.s.p..

Vychádzajúc z § 102 ods. 1, 2, § 76 ods. 1 O.s.p., § 40 ods. 2 a § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní uzavrel, že odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku môže súd iba v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 2 ZRK. Žalobkyňa sa domáha nariadenia predbežného opatrenia v konaní, v ktorom sa vo veci samej zároveň domáha vyslovenia porušenia jej práv. V petite predbežného opatrenia spojila dva inštitúty, a to predbežné opatrenie a odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré sa riadia odlišným právnym režimom a oba možno použiť na základe odlišných zákonných ustanovení. Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní umožňuje súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku odložiť jeho vykonateľnosť v súlade s ust. § 40 ods. 2 ZRK. Predbežným opatrením nariadeným podľa § 102 O.s.p. v priebehu konania, po osvedčení skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, súd poskytne rýchlu a neodkladnú ochranu práv účastníka, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. V konaní o určenie porušenia práv žalobkyne preto nie je možné nariadiť predbežným opatrením odklad vykonateľnosti iného rozhodnutia. Navyše, toto rozhodnutie - rozhodcovský rozsudok, je titulom, na základe ktorého začalo exekučné konanie na Okresnom súde Košice II. Ako už dôvodil Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 17Co/18/2014-456, ktorým zmenil prvostupňové uznesenie vyhovujúce návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia proti Ing. S. E., keď toto zamietol, žalobkyňa sa v prebiehajúcim exekučnom konaní môže brániť účinným a zákonným spôsobom tak, ako jej to umožňuje celý rad inštitútov vyplývajúcich z Exekučného poriadku. Nariadením predbežného opatrenia v znení požadovanom žalobkyňou sa sudy zaoberali vo viacerých konaniach za totožného skutkového stavu a vo všetkých prípadoch boli jej návrhy zamietnuté (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15C/101/2010, sp. zn. 14C/101/2010, uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 38C/355/2008, uznesenie Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 7C/44/2010). V prípade podaného odvolania sa s rozhodnutiami súdov prvého stupňa stotožnili aj sudy odvolacie.

Keďže žalobkyňa pred súdom neosvedčila tú skutočnosť, že je dôvodné nariadiť predbežné opatrenie pôsobiace do doby, kým súd konečným rozhodnutím upraví práva a povinnosti účastníkov konania, nebolo dôvodné návrhu vyhovieť, a z tohto dôvodu jej návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Zároveň podotkol, že navrhované predbežné opatrenie nemá žiadnu súvislosť s konaním vo veci samej, pretože nariadením predbežného opatrenia by sa sporná otázka medzi účastníkmi konania v konečnom rozhodnutí nevyriešila.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala žalobkyňa odvolanie, ktorým žiadala o jeho zmenu tak, aby jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bolo v celom rozsahu vyhovené. Predovšetkým namieta, že prvostupňový súd sa v napadnutom uznesení dopustil výkladového omylu, ktorý popiera jej základné právo na súdnu ochranu a spravodlivosť a odporuje zásade „ratio legis“. V dôvodoch odvolania ďalej rozoberá doposiaľ vykonané úkony a výsledky dokazovania v konaní sp. zn. 15C/159/2013 vo veci samej, s tým, že pred prvostupňovým súdom bolo poukázané, že so žalovaným nemala žiadny právny vzťah, ako aj to, že jeho postup sa nezakladal ani na zákone č. 244/2002 Z.z., ani na Občianskom súdnom poriadku, ani na žiadnom inom všeobecne záväznom právnom predpise, ale bol iba prejavom svojej vôle fyzickej osoby, ktorá nebola rozhodcom. Na základe toho mal okresný súd ku dňu návrhu podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia objektívne osvedčené skutočnosti o absencii legitimacy žalovaného na rozhodovanie v rozhodcovskom konaní, a tiež absenciu právnych účinkov písomnosti označenej ako „rozhodcovský rozsudok“. Táto listina má povahu listiny ničotnej, čo je dôvodom, pre ktorý tento rozsudok nemožno vykonať. Napriek tomu je tento dokument viac ako sedem rokov rôznymi osobami zneužívaný, a to aj v exekučných konaniach, čím sú práva žalobkyne významne ohrozené.

V súvislosti s takýmito dôvodmi odvolania odvolací súd uvádza, že doposiaľ pred prvostupňovým súdom tieto jej tvrdenia neboli preukázané, a to z tohto dôvodu, že zatiaľ súd vo veci samej nerozhodol. Tieto jej tvrdenia nemôžu zakladať ani pôvodný nárok na nariadenie predbežného opatrenia.

V ďalšej časti odvolania žalobkyňa uvádza dôvody, pre ktoré považuje rozhodcovský rozsudok vydaný žalovaným, za nedôvodný, čo je taktiež predmetom dokazovania okresným súdom vo veci samej. Podľa jej názoru, jej návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku má dostatočne racionálny a právny základ, pričom dôvodnosť a naliehavosť poskytnutia ochrany jej nároku je dostatočne preukázaná. V prípade odmietnutia požadovanej dočasnej ochrany zo strany súdu budú jej ujmy v osobnej a majetkovej sfére nielen mimoriadne veľké, ale aj nenapraviteľné. Z tohto dôvodu považuje napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia za nesprávne a nezákonné.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne proti označenému uzneseniu súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ okresný súd jej návrh na nariadenie predbežného opatrenia v požadovanom znení zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne vyhodnotil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie uznesenia okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k odvolacím dôvodom žalobkyne odvolací súd dopĺňa:

Predbežné opatrenie v zmysle § 74 a § 102 O.s.p. možno vydať pred začatím konania alebo po jeho začatí. Podmienky pre nariadenie, obsah a dôsledky sú v podstate rovnaké. Dôvodmi pre nariadenie predbežného opatrenia v oboch uvedených prípadoch je dočasná úprava pomeru účastníkov a zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Znakom predbežného opatrenia je jeho predbežný - dočasný charakter, t.j. že upravuje pomery účastníkov alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá konečné rozhodnutie vo veci.

Žalobkyňou navrhované predbežné opatrenie, podľa názoru odvolacieho súdu, nesmeruje ani k dočasnej úprave pomeru účastníkov, ani k zabezpečeniu výkonu súdneho rozhodnutia. Navrhovaným predbežným opatrením žalobkyňa žiada odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku vydaného žalovaným ako rozhodcom v rozhodcovskom konaní pod č. k. RKCb/1/2007-16 zo dňa 7.5.2007, ako aj rozhodcovského rozsudku z toho istého dňa bez spisovej značky, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedeného pod sp. zn. 15C/159/2013. Je pritom nesporné, ako už správne uzavrel aj súd prvého stupňa, že v petite návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalobkyňa spojila dva inštitúty, a to návrh na predbežné opatrenie a návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, ktoré sa riadia odlišným právnym režimom.

Ako už bolo vyššie uvedené, žalobkyňa vo veci samej žiada, okrem iného, vyhlásiť za neprípustný výkon rozhodnutia vydaného žalovaným v rozhodcovskom konaní, ako aj rozhodcovského rozsudku zo dňa 7.5.2007, sp. zn. RKCb/1/2007, a zároveň priznať nemajetkovú ujmu určenú podľa § 136 O.s.p.. Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia žiada odklad vykonateľnosti označeného rozhodcovského rozsudku vydaného žalovaným ako rozhodcom. Teda vo veci samej sa nedomáha zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 písm. a/ až j/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Preto v tejto súvislosti neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 40 ods. 2 tohto zákona, podľa ktorého, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť. Z doposiaľ vykonaného dokazovania nemožno dospieť k záveru, že žalobkyňa žiada o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z..

V tejto súvislosti správne konštatoval súd prvého stupňa, že ak o predmetnom rozhodcovskom rozsudku už začalo exekučné konanie na Okresnom súde Košice II, žalobkyňa sa v prebiehajúcom exekučnom konaní môže brániť účinným a zákonným spôsobom tak, ako jej to umožňuje celý rad inštitútov vyplývajúcich z Exekučného poriadku, nie však návrhom na nariadenie predbežného opatrenia v požadovanom znení. Je pritom na úvahe súdu prvého stupňa, ako rozhodne o návrhu žalobkyne vo veci samej. Taktiež je správne konštatovanie okresného súdu, že navrhované predbežné opatrenie nemá žiadnu súvislosť s konaním vo veci samej, pretože prípadným jeho nariadením by sa sporná otázka medzi účastníkmi konania v konečnom rozhodnutí nevyriešila.

Pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že návrh žalobkyne vo veci samej vrátane návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, podľa ich obsahu, možno skôr považovať za návrh o odklad exekúcie podľa § 56 Exekučného poriadku. Odklad vykonateľnosti rozhodnutia by prichádzal do úvahy napr. podľa § 250c ods. 1, resp. podľa § 243 O.s.p.. O takéto prípady však v prejednáwanej veci nejde. Aj z týchto doplňujúcich dôvodov správne rozhodol súd prvého stupňa, ak návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Uznesením zo dňa 14.8.2014 pod č. k. 15C/159/2013-227 súd prvého stupňa zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vo veci vedenej pred Špecializovaným trestným súdom sp. zn. BB 4T 32/2013, dôvodiac, že v predmetnej veci nevidí dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Prebiehajúce trestné konanie na Špecializovanom trestnom súde v Banskej Bystrici pod uvedenou spisovou značkou nie je konaním, v ktorom sa rieši otázka významná pre rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 15C/159/2013. Predmetom trestného konania je posudzovanie možného spáchania trestného činu obžalovanými, ktorí sú odlišní, než sú účastníci konania v tejto civilnej veci. Žalovaný JUDr. D. M. totiž v trestnom konaní nevystupuje v pozícii obžalovaného, bol len vypočutý ako svedok. Teda súd v tomto civilnom konaní bude posudzovať, či konaním žalovaného došlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne, a to aj bez výsledku rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu o obžalobe podanej voči D. R. a spol.. Rozhodnutie o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p. je ponechané na úvahe konajúceho súdu, slúži účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, pričom je však ale potrebné prioritne toto podriaďiť zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní. Rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania, a preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku, ako pravidlo. Preto návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie, ktorým žiadal o jeho zmenu tak, že jeho návrhu na prerušenie konania bolo vyhovieť. Odvolanie zdôvodnil tým, že predmet označeného trestného konania má bezprostredný vzťah k predmetu tohto civilného konania. Svedčí o tom najmä to, že žalobkyňa opakovane vo svojich vyjadreniach odkazuje na uvedené konanie a predkladá informácie a listiny z trestného konania. Preto sa domnieva, že závery trestného konania majú význam pre rozhodnutie v tomto konaní vo veci samej.

Aj toto odvolanie žalovaného odvolací súd prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa jeho návrh na prerušenie konania v požadovanom znení zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto odvolací súd plne odkazuje na jeho zdôvodnenie (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že v tomto konaní žalovaný nie je účastníkom označeného trestného konania, v ňom bol vypočutý iba ako svedok. Preto nie je daný dôvod na prerušenie konania tak, ako ho predpokladá ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p..

Z uvedených dôvodov aj v tomto prípade odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.